

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 4 juni 2009 in zaak nr. 08/21755 in het geding tussen:

mede voor haar minderjarige kinderen

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 april 2005, voor zover thans van belang, heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van , mede voor haar minderjarige kinderen (hierna: de vreemdeling), om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 29 mei 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw gegrond verklaard en de aanvraag buiten behandeling gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juni 2009, verzonden op 8 juni 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 juli 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat in het besluit van 29 mei 2008 onvoldoende is gemotiveerd op welke wijze het recht op eerbiediging van het privéleven bedoeld in artikel 8, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) thans in het kader van de vrijstelling van leges is gewaarborgd, nu daarvoor geen specifieke onder artikel 3.34f van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (hierna: het VV 2000) vallende beperking is aan te wijzen. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat de vrijstelling van leges ingevolge artikel 3.34f van het VV 2000 weliswaar is gerelateerd aan een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking gezinshereniging en gezinsvorming en daarmee aan het recht op eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8, eerste lid, van het EVRM, maar dat dit niet wegneemt dat in individuele gevallen, zoals dat ook in de onderhavige zaak is gebeurd, kan worden beoordeeld of de heffing van leges in strijd is met het recht op eerbiediging van het privéleven.

2.1.1. Ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) is de vreemdeling, in door onze minister te bepalen gevallen en volgens door onze minister te geven regels, leges verschuldigd ter zake van de afdoening van een aanvraag. Daarbij kan onze minister tevens bepalen dat de vreemdeling voor de afgifte van een document waaruit

het rechtmatig verblijf blijkt leges verschuldigd is. Als betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen dan wel het document niet afgegeven.

Ingevolge artikel 3.34, tweede lid, van het VV 2000, voor zover thans van belang, is de vreemdeling die niet in het bezit is van een machtiging tot voorlopig verblijf geldig voor het doel waarvoor verblijf wordt gevraagd, ter zake van de afdoening van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 een bedrag van € 331 verschuldigd.

Ingevolge artikel 3.34f, eerste lid, is de vreemdeling in afwijking van artikel 3.34 geen leges verschuldigd ter zake van de afdoening van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, voor een verblijfsdoel als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), indien hij om vrijstelling van leges verzoekt, daarbij een gerechtvaardigd beroep doet op artikel 8 van het EVRM en aantoont niet te kunnen beschikken over middelen om aan de legesverplichting te kunnen voldoen.

2.1.2. Bij besluit van 29 mei 2008 heeft de staatssecretaris de aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "conform beschikking minister" buiten behandeling gesteld, omdat de vreemdeling de verschuldigde leges niet heeft betaald. In dat verband heeft hij zich, voor zover thans van belang, op het volgende standpunt gesteld.

"Uit vorenstaand beleid [lees: paragraaf B1/9.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000] volgt dat van vrijstelling van leges op grond van artikel 8 EVRM sprake kan zijn indien een vreemdeling een aanvraag indient om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming. In het onderhavige geval hebben betrokkenen aanvragen ingediend voor het verlenen van een verblijfsvergunning onder de beperking 'conform beschikking Minister' op grond van artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit. (...) Verder is namens betrokkenen een beroep gedaan op het bestaan van privéleven in de zin van artikel 8 EVRM en is gesteld dat betrokkenen op grond daarvan in aanmerking zouden moeten komen voor ontheffing van de verplichting om leges te voldoen. (...) [G]econcludeerd [wordt] dat in het onderhavige geval geen sprake is van privéleven van betrokkenen dat valt onder de reikwijdte van artikel 8 van het EVRM. Derhalve kan ook om deze reden aan betrokkenen geen ontheffing worden verleend van de verplichting tot het betalen van leges op grond van artikel 8 van het EVRM."

De staatssecretaris heeft in het verweerschrift bij de rechtbank in het kader van het besluit van 29 mei 2008 nader toegelicht dat weliswaar sprake is van een privéleven van de vreemdeling, maar dat in het onderhavige geval uit het recht op eerbiediging van dat privéleven geen positieve verplichting tot verblijfsaanvaarding voortvloeit.

2.1.3. De rechtbank heeft overwogen dat de staatssecretaris, door zich op het standpunt te stellen dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor

vrijstelling van het betalen van leges op grond van artikel 3.34f van het VV 2000 omdat door de vreemdeling geen aanvraag als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 is ingediend, miskent dat ten tijde van de totstandkoming van artikel 3.34f van het VV 2000 het beleid inzake artikel 8 van het EVRM alleen zag op eerbiediging van het familie- en gezinsleven, aangezien eerst in oktober 2007 ook het recht op eerbiediging van het privéleven in het beleid is opgenomen en toegelicht. Door zich op het standpunt te stellen dat alleen in het kader van een aanvraag voor gezinshereniging of gezinsvorming artikel 8 van het EVRM een rol kan spelen bij een mogelijke vrijstelling van legesheffing, miskent de staatssecretaris dat het recht op eerbiediging van het privéleven niet is gewaarborgd, nu daarvoor geen specifieke, onder artikel 3.34f van het VV 2000 vallende beperking is aan te wijzen. De staatssecretaris heeft naar het oordeel van de rechtbank dan ook onvoldoende gemotiveerd op welke wijze het recht op eerbiediging van het privéleven, in het kader van artikel 8 van het EVRM, thans in de regelgeving is gewaarborgd.

2.1.4. Uit de toelichting op artikel 3.34f van het VV 2000 in de regeling, houdende wijziging van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Stc. 2005, 124) volgt dat tot de mogelijkheid van vrijstelling van leges is besloten om te voorkomen dat een vreemdeling die in aanmerking komt voor verblijf op grond van artikel 8 van het EVRM dit verblijf onmogelijk wordt gemaakt door de legesheffing. Nu één van de voorwaarden daarvoor is dat een vreemdeling een aanvraag heeft ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "gezinshereniging" of "gezinsvorming" als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000, moet worden aangenomen dat een vreemdeling ingevolge artikel 3.34f van het VV 2000 uitsluitend in aanmerking komt voor vrijstelling van leges in verband met het recht op bescherming van zijn gezinsleven bedoeld in artikel 8, eerste lid, van het EVRM. Dat in deze bepaling niet lijkt te zijn voorzien in de vrijstelling van leges in verband met het recht op eerbiediging van het privéleven betekent, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet dat dit recht in het kader van de heffing van leges niet dan wel onvoldoende is gewaarborgd. De staatssecretaris is immers gehouden, in het geval de vreemdeling een beroep heeft gedaan op het recht op eerbiediging van het privéleven, te beoordelen of in het individuele geval de heffing van leges in strijd is met artikel 8, eerste lid, van het EVRM. In het besluit van 29 mei 2008, zoals weergegeven in 2.1.2., is een dergelijke individuele beoordeling verricht. De rechtbank diende het standpunt van de staatssecretaris in dit verband, in het licht van de daartoe aangevoerde beroepsgronden, in rechte te toetsen. Nu zij deze toetsing heeft nagelaten, heeft zij ten onrechte overwogen dat het besluit voor wat betreft de beoordeling van het beroep op eerbiediging van het privéleven onvoldoende is gemotiveerd.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met

inachtneming van hetgeen hiervoor in rechtsoverweging 2.1.4. is overwogen.

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 4 juni 2009 in zaak nr. 08/21755;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter,
mr. T.M.A. Claessens en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van
mr. Walcott-Oliai, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

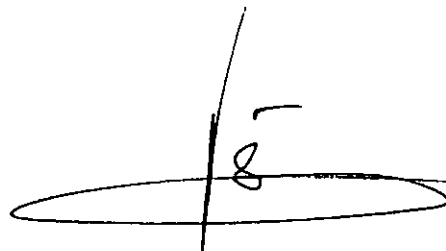
w.g. Walcott-Oliai
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 mei 2010

555.

Verzonden: 12 mei 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

-
- 1.4 Bij besluit van 29 mei 2008 heeft verweerder het bezwaar opnieuw gegrond verklaard voor zover gericht tegen de afwijzing van de aanvragen vanwege het niet betalen van de leges en de aanvragen alsnog buiten behandeling gesteld. Hiertegen heeft eiseres op 16 juni 2008 beroep ingesteld.
- 1.5 Eiseres heeft op 16 juni 2008 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij heeft de voorzieningenrechter verzocht om verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist. Bij uitspraak van 20 november 2008 heeft de voorzieningenrechter het verzoek, geregistreerd onder nummer 08 / 21756 toegewezen.
- 1.6 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.7 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 26 maart 2009. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 4:5 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet te behandelen, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag.
- 2.3 Ingevolge artikel 24, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) is de vreemdeling in door Onze Minister te bepalen gevallen en volgens door Onze Minister te geven regels, leges verschuldigd ter zake van de afdoening van een aanvraag. Als betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen dan wel het document niet afgegeven.
- 2.4 In artikel 3.34, tweede lid, Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Vv) is bepaald dat ter zake van de afdoening van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, de vreemdeling, niet zijnde gemeenschapsonderdaan, die niet in het bezit is van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) geldig voor het doel waar verblijf voor wordt gevraagd, een bedrag van € 331,- is verschuldigd.
- 2.5 Ingevolge artikel 3.34f, eerste lid, Vv is, in afwijking van artikel 3.34 Vv, de vreemdeling geen leges verschuldigd ter zake van de afdoening van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor een verblijfsdoel als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, Vb, indien hij om vrijstelling van leges verzoekt, daarbij een gerechtvaardigd beroep doet op artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en aantoont niet te kunnen beschikken over middelen om aan de legesverplichtingen te kunnen voldoen.
- 2.6 In BI/9.6 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) heeft verweerder opgenomen dat een vreemdeling die een aanvraag indient om een verblijfsvergunning onder een beperking

verband houdende met gezinshereniging of gezinsvorming desgevaagd ontheven kan worden van de verplichting tot het betalen van leges. Voorwaarde is dat de vreemdeling een gerechtvaardigd beroep doet op artikel 8 EVRM. Ten behoeve van ontheffing van het legesvereiste wordt een beroep op artikel 8 EVRM gerechtvaardigd geacht indien verblijf in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming wordt beoogd. Het onvermogen met betrekking tot legesbetaling dient bij de indiening van de aanvraag te worden aangetoond aan de hand van bewijsstukken. Indien deze stukken niet bij de aanvraag worden overgelegd, wordt geen herstel verzuim geboden ter aanvulling van de ontbrekende stukken en heeft de vreemdeling niet aangetoond niet aan de legesverplichting te kunnen voldoen.

- 2.7 In de uitspraak van 16 april 2008 heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats, voor zover hier van belang, het volgende overwogen:

"Artikel 8 [van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden] EVRM omvat naast het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven ook het recht op eerbiediging van het privéleven. In de bezwaarfase heeft eiseres bij meerdere gelegenheden zich beroepen op laatstgenoemd recht. In het bestreden besluit heeft verweerder het verzoek van eiseres om ontheffing van het legesvereiste slechts beoordeeld in het kader van het door artikel 8 EVRM beschermde familie- of gezinsleven. Daarmee is het bestreden besluit al onvoldoende gemotiveerd. Verweerders verwijzing naar het beleid, zoals opgenomen in B1/9.6 Vc, kan niet tot een ander oordeel leiden. Aan dat beleid ligt kennelijk het standpunt ten grondslag dat niet is uitgesloten dat in individuele omstandigheden het heffen van leges een ontoelaatbare inbreuk vormt op het recht op gezins- en familieleven in de zin van artikel 8 EVRM. In die zin is ook geoordeeld door deze rechtbank, sector civiel, in de uitspraak van 16 februari 2005 (JV 2005/144) en deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 23 december 2005 (AWB 04 / 33670). Zoals hierboven is overwogen, omvat artikel 8 EVRM evenwel ook het recht op eerbiediging van het privéleven. Zonder nadere motivering valt niet in te zien waarom in individuele omstandigheden heffing van leges niet ook op dat recht een ontoelaatbare inbreuk zou kunnen vormen. Verweerder heeft daarover ter zitting ook geen opheldering kunnen verschaffen."

- 2.8 Verweerder heeft zich op de volgende standpunten gesteld. Vrijstelling van het betalen van leges is alleen dan aan de orde indien een aanvraag is ingediend om een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming en een gerechtvaardigd beroep op artikel 8 EVRM is gedaan. In het onderhavige geval is echter een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning 'conform beschikking minister'. Daarnaast heeft eiseres onvoldoende bewijsstukken overgelegd teneinde de financiële situatie van haar en de kinderen aan te tonen en aannemelijk te maken dat zij niet over middelen kunnen beschikken om de leges te voldoen. Verder is overwogen dat, om wegens het bestaan van privéleven onder de reikwijdte van artikel 8 EVRM te vallen, sprake dient te zijn van een substantieel gewicht van de aangegane sociale banden. Dit betekent dat voor het aannemen van een schending van het privéleven sprake dient te zijn van een zeer lange verblijfsduur van circa dertig jaar. Verweerder verwijst op dit punt naar de arresten van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) in de zaak Sisojeva van 16 juni 2005 (registratienummer 14492/03), Shevanova van 15 juni 2006 (registratienummer 58822/00) en Slivenko van 9 oktober 2003 (registratienummer 48321/99). Dit kan eventueel in combinatie met de onzekerheid over de verblijfsstatus worden gezien, zoals blijkt uit het arrest van het EHRM in de zaak Mendizabal van 17 januari 2006

(registratienummer 51431/99) Eiseres verblijft, naar gesteld, meer dan 15 jaar, niet rechtmatig, in Nederland. Beid  kinderen zijn in Nederland geboren en hebben hier onderwijs genoten. Gelet op het vorenstaande wordt geconcludeerd dat in het onderhavige geval geen sprake is van privéleven dat valt onder de reikwijdte van artikel 8 EVRM. Derhalve kan ook om deze reden geen ontheffing worden verleend van de verplichting tot het betalen van leges op grond van artikel 8 EVRM.

- 2.9 Eiseres heeft hier tegen het volgende aangevoerd. Voor zover verweerder heeft beoogd te betogen dat vrijstelling van het betalen van leges slechts mogelijk is indien de vreemdeling een aanvraag voor gezinsvorming of gezinshereniging indient, is dit onjuist. Het beleid waar verweerder zich op baseert bepaalt niet dat vrijstelling van de betaling van leges niet mogelijk is in andere gevallen waarin een gerechtvaardigd beroep wordt gedaan op het gestelde in artikel 8 EVRM, in het bijzonder als het gaat om een beroep op bescherming van het privéleven. Mocht dat wel zo zijn, dan zou het beleid moeten wijken voor de toepassing van een bindende, verdragsrechtelijke bepaling. Ten onrechte heeft verweerder beleidsmatige (bewijs)voorschriften tegengeworpen door te overwegen dat eiseres de financiële situatie onvoldoende heeft aangetoond of onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet over de middelen kan beschikken om de leges te voldoen. Deze voorschriften bestonden nog niet op het moment dat de aanvragen werden ingediend. Daarnaast blijkt uit de gespreksbevestiging van Sociale Zaken van de gemeente Zaanstad van 22 september 2003 voldoende van de financiële situatie van het gezin op de datum van de aanvraag. Verweerder heeft ook nooit eerder aanleiding gezien het gezin te vragen de betalingsonmacht nader te onderbouwen. Verweerder heeft overwogen dat geen sprake is van privéleven dat onder de bescherming van artikel 8 EVRM valt. Het is echter niet zo dat onderscheid gemaakt kan worden tussen privéleven dat wel en dat niet onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM. Het privéleven wordt beschermd door artikel 8 EVRM, ook dat van eiseres en haar kinderen. Verweerder heeft dit miskend.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.10 Primair heeft verweerder het standpunt gehandhaafd dat eiseres niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het betalen van leges op grond van artikel 3.34f Vv, nu door eiseres geen aanvraag als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, onder a van het Vb (gezinshereniging of gezinsvorming) is ingediend. Verweerder heeft in het verweerschrift het subsidiaire standpunt nader toegelicht, in die zin, dat weliswaar dient te worden aangenomen dat in casu sprake is van privéleven, maar dat geen sprake is van zeer langdurig privéleven op basis van rechtmatig verblijf of een daarmee gelijk te stellen situatie, dan wel zeer langdurige onzekerheid omtrent de verblijfsstatus.
- 2.11 De rechtbank is van oordeel dat verweerder hiermee miskent dat, zoals ook is overwogen door de voorzieningenrechter in haar uitspraak van 20 november 2008 (AWB 08/21756), ten tijde van de totstandkoming van artikel 3.34f Vv verweerders beleid inzake artikel 8 EVRM alleen zag op eerbiediging van het familie- en gezinsleven, aangezien eerst in oktober 2007 ook het recht op eerbiediging van het privéleven in verweerders beleid is opgenomen en toegelicht. Door zich op het standpunt te stellen dat alleen in het kader van een aanvraag voor gezinshereniging of gezinsvorming, artikel 8 EVRM een rol kan spelen bij een mogelijke vrijstelling van legesheffing,

miskent verweerder dat het recht op uitoefening van het privéleven niet is gewaarborgd, nu daarvoor geen specifieke, onder artikel 3:34f Vv vallende beperking is aan te wijzen. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank dan ook onvoldoende gemotiveerd op welke wijze het recht op uitoefening van het privéleven, in het kader van artikel 8 EVRM, thans in de regelgeving is gewaarborgd.

- 2.12 Het bestreden besluit is in strijd met artikel 7:12 Awb en komt voor vernietiging in aanmerking. Verweerder zal worden opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.13 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren.
- 2.14 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiseres heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).
- 2.15 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift met in achtneming van deze uitspraak;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan eiseres;
- 3.5 draagt de Staat der Nederlanden op € 145,- te betalen aan eiseres als vergoeding voor het betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.W.S. Kiliç, rechter, en op 4 juni 2009 in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van A.J. Vervoordeldonk, griffier.

Afschrift verzonden op: 08-06-2009

Coll: *Se*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

[Handwritten signature]
Voor eensludend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

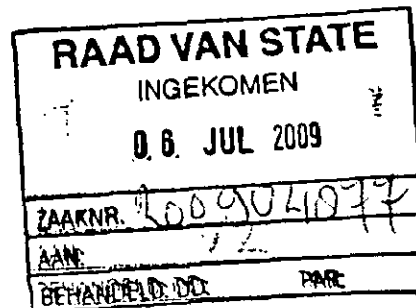
Kantoren Stichtage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn *advocaten*
en *notarissen*

Bezorgen

De Hoogedelgestrengde Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

onze ref. GH/JR/51010273

uw ref. -

inzake

(IND-nr. 0308.21.0401)

Hoger beroep alsmede een verzoek tot het
treffen van een voorlopige voorziening

G.M.H. Hoogvliet

Advocaat

t (070) 515 37 03

f (070) 515 30 91

gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl

6 juli 2009

Hoogedelgestrengde heer,

Namens de staatssecretaris van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik u hierbij een hogerberoepschrift in bovengenoemde zaak.

Blijkens de bestreden uitspraak heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en bepaald dat binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit moet worden genomen met inachtneming van de uitspraak.

Namens de staatssecretaris verzoek ik u bij wege van voorlopige voorziening te bepalen dat de staatssecretaris niet gehouden is gevolg te geven aan de verplichting om binnen zes weken na verzending van de uitspraak opnieuw te beslissen, zolang niet op het hoger beroep dat zijdens de staatssecretaris thans wordt ingesteld is beslist.

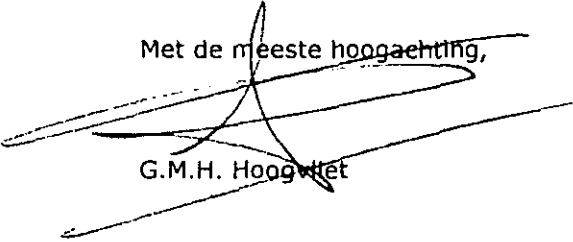
datum 6 juli 2009
onze ref. GH/JR/51010273

2/2

Eventueel verschuldigde griffierechten kunnen ten laste van de rekening-courant van kantoor worden gebracht.

Een exemplaar van dit hogerberoepschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure, mr. F. Fonville, advocaat te Haarlem.

Met de meeste hoogachting,

G.M.H. Hoogvliet

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGERBEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
06 JUL 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Ministerie van Justitie,
Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag),
a p p e l l a n t,
gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet
advocaat te Den Haag
(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

**mede namens haar twee
minderjarige kinderen,**

en

verblijvende te
v e r w e e r d e r s,
gemachtigde: mr. F. Fonville,
advocaat te Haarlem,
(postbus 5282, 2000 GG Haarlem)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, van 4 juni 2009, door de rechtbank verzonden op 8 juni 2009 (Awb 08/21755).

Een afschrift van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van verweerders van 16 juni 2008 gegrond verklaard, is het besluit van 29 mei 2008 vernietigd, is de staatssecretaris opgedragen binnen een termijn van zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift met inachtneming van de uitspraak en is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij beschikking van 29 mei 2008 is het bezwaarschrift van verweerders gegrond verklaard voor zover het gericht was tegen de afwijzing van de aanvragen vanwege het niet betalen van de leges en zijn de aanvragen alsnog buiten behandeling gesteld.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn bezwaren in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Bestreden onderdelen van de uitspraak

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.11:

“De rechtbank is van oordeel dat verweerder hiermee miskent dat, ..., ten tijde van de totstandkoming van artikel 3.34f Vv verweerders beleid inzake artikel 8 EVRM alleen zag op eerbiediging van het familie- en gezinsleven, aangezien eerst in oktober 2007 ook het recht op eerbiediging van het privéleven in verweerders beleid is opgenomen en toegelicht. Door zich op het standpunt te stellen dat alleen in het kader van een aanvraag voor gezinshereniging of gezinsvorming, artikel 8 EVRM een rol kan spelen bij mogelijke vrijstelling van legesheffing, miskent verweerder dat het recht op uitoefening van het privéleven niet is gewaarborgd, nu daarvoor geen specifieke, onder artikel 3.34f Vv vallende beperking is aan te wijzen. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank dan ook onvoldoende gemotiveerd op welke wijze het recht op uitoefening van het privéleven, in het kader van artikel 8 EVRM, thans in de regelgeving is gewaarborgd.”

- 2.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 2.12:

“Het bestreden besluit is in strijd met artikel 7:12 Awb en komt voor vernietiging in aanmerking. Verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen.”

- 2.3 Gegrondbevinding van de bezwaren van de staatssecretaris vitiesert ook de rov.'s 2.13, 2.14 en 2.15.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1 In artikel 3.34f, lid 1, van het Voorschrift Vreemdelingen (Vv) is bepaald dat de vreemdeling in afwijking van artikel 3.34 Vv geen leges is verschuldigd ter zake van de afdoening van de aanvraag tot het verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw 2000, voor een verblijfsdoel als bedoeld in artikel 3.4, lid 1, onder a Vb 2000, indien hij om vrijstelling van leges verzoekt, daarbij een gerechtvaardigd beroep doet op artikel 8 EVRM en aantoon niet te kunnen beschikken over middelen om aan de legesverplichting te kunnen voldoen. De beperking waar in dit artikelonderdeel op wordt bedoeld is de beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming. Eén en ander is uitgewerkt in onderdeel B1/9.6 van de Vc 2000.
- 3.2 De hier bedoelde vrijstelling van de verplichting leges te betalen beoogt te voorkomen dat in een situatie waarin het recht op familie- en/of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM noopt tot verblijfsaanvaarding, toch niet tot verblijfsaanvaarding kan worden overgegaan omdat de desbetreffende vreemdeling vanwege financiële onmacht niet in staat is het desbetreffende legesbedrag te voldoen.
- 3.3 Aan de rechtbank kan worden toegegeven dat de vrijstellingsregeling is gerelateerd aan gezinshereniging en gezinsvorming en dus aan het recht op eerbieding van het familie- en/of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM. Een vergelijkbare regeling in relatie tot het recht op uitoefening van het privéleven ontbreekt. Ook in de Vc 2000 zijn in dit verband geen beleidsregels opgenomen. De achtergrond daarvan is dat naar de verwachting van de staatssecretaris het niet vaak zal voorkomen dat enkel het recht op respect voor het privé-leven zal nopen tot verblijfsaanvaarding.
- 3.4 Dit neemt niet weg dat in voorkomend geval wel degelijk kan worden beoordeeld of het handhaven van het legesvereiste in strijd is met het recht op de eerbiediging van het privéleven in de zin van artikel 8 EVRM. Een beoordeling in het kader van artikel 8 EVRM immers vormt veelal het sluitstuk van de toetsing of in voorkomend geval aan een vreemdeling verblijf moet worden toegestaan.
- 3.5 Wil in dit opzicht sprake zijn van een daadwerkelijke belemmering, dan zal in de eerste plaats duidelijk moeten zijn dat de vreemdeling inderdaad niet over de middelen kan beschikken om de leges te voldoen. Als de vreemdeling niet aantoon dat hij niet over

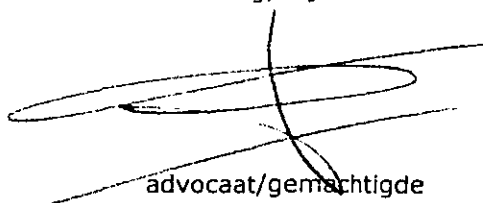
middelen beschikt, kan niet worden aangenomen dat het legesvereiste op zichzelf reeds een belemmering vormt om de rechten uit te oefenen die in artikel 8 EVRM gewaarborgd zijn. In het bestreden besluit is ook in dit kader overwogen dat geen bewijsstukken zijn overgelegd waaruit aannemelijk is geworden dat verweerders niet kunnen beschikken over de middelen om de leges te betalen. De rechtbank heeft hieraan naar de mening van de staatssecretaris ten onrechte geen overweging gewijd.

- 3.6 Voor de staatssecretaris weegt echter zwaarder dat de rechtbank evenmin heeft beoordeeld of de staatssecretaris op goede gronden tot de conclusie is gekomen – samengevat – dat in de omstandigheden van het geval in de aspecten die verband houden met het privé-leven van verweerders geen grond kan worden gevonden voor de conclusie dat uit het recht op respect voor het privé-leven de positieve verplichting tot verblijfsaanvaarding voortvloeit. In dit verband merkt de staatssecretaris op dat in het bestreden besluit weliswaar wat ongelukkige bewoordingen voorkomen, doch dat dit tijdig in het verweer van de staatssecretaris is verduidelijkt. In dit opzicht dient het bestreden besluit in samenhang te worden gezien met de daarop in verweer gegeven toelichting. Indien de beschikking aldus wordt gelezen, is het volstrekt duidelijk dat materieel is gezien of in het licht van de aangevoerde omstandigheden uit het recht op respect voor het privéleven de positieve verplichting voortvloeit verblijf te aanvaarden. De staatssecretaris meent dat de overwegingen ter zake de toets der kritiek kunnen doorstaan. Daarbij dient voor ogen te worden gehouden dat zich niet snel de situatie zal voordoen dat uit het recht op respect voor het privéleven in een geval waarin nooit sprake is geweest van rechtmatig verblijf de positieve verplichting tot verblijfsaanvaarding zal voortvloeien. De betrokkenen moeten zich er bewust van zijn geweest dat hun verblijf niet aanvaard was. Uit de stukken blijkt dat zij op een zeker moment hebben getracht ons land richting de Verenigde Staten te verlaten. Hoewel de procedure een langdurig verloop kent, is van de zijde van de verantwoordelijke bewindspersoon nooit de indruk of het vertrouwen gewekt dat het verblijf zou worden aanvaard. Integendeel, steeds zijn signalen afgegeven waaruit bleek dat het gewenste verblijf op bezwaren stuitte.
- 3.7 Het moge juist zijn dat ten tijde van de totstandkoming van artikel 3.34f Vv nog weinig aandacht bestond voor het recht op eerbiediging van het privéleven in relatie tot het vreemdelingenrecht en dat conform de thans geldende regeling slechts expliciet is voorzien in een vrijstellingsmogelijkheid in geval van een aanvraag voor gezinshereniging of gezinsvorming, doch dat betekent niet dat de bestreden beschikking onvoldoende gemotiveerd c.q. onjuist is. In die beschikking immers is getoetst of zich de situatie voordoet waarin enkel vanwege het feit dat leges moeten worden betaald geen verblijf kan worden aanvaard waar dat in het licht van artikel 8 EVRM wel zou moeten worden toegestaan. De rechtbank had de overwegingen terzake moeten toetsen en heeft dat ten onrechte niet gedaan.

4 Conclusie

- 4.1 De staatssecretaris meent dat de bestreden uitspraak in het licht van het voorgaande niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het inleidende beroep.

Den Haag, 6 juli 2009

advocaat/gemachtigde

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 03
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51010273
referentie	IND-0308.21.0401